

der ikke ogsaa kom Kunstsmør fra os, men det sker alene for at vælte den Mistanke fra vort Natursmør, at der ogsaa kan være Kunstsmør i Landbrugernes Smør. Det er Hovedgrunden, hvorfor man har foreslaaet et Udsørselsforbud mod Kunstsmørret, og det er ikke, fordi man bildte sig ind, at der derved vilde komme saa meget mindre Kunstsmør paa det engelske Marked. Det var blot den Bemærkning, jeg vilde gjøre, og samtidig skal jeg bemærke, at naar den ærede Indenrigsminister sagde, at han vilde tage imod dette Forbud, men ingen Vægt lagde paa det, saa vil jeg dog sige, at jeg vilde lægge en ganske overordentlig Vægt paa Udsørselsforbudet, hvis det overhovedet var muligt skarpt at kontrollere, at det ikke blev overtraadt. Det er Sagens svage Side, det indrømmer jeg.

W. Petersen: Ja, jeg vil blot sige, at det jo ikke dreier sig, mine Herrer, om man skal forbyde Kunstsmør, men det dreier sig om at forbyde eller at forhindre, at man blander Kunstsmør ind i det Natursmør, som man udfører, og der, siger jeg, er det vistnok ligegyldigt, om vi som nu kun maa udføre Kunstsmør i ovale Foustager, eller Udsørslen bliver forbudt. At det kan udføres i ovale Foustager, skal da vist ikke gjøre Noget til Prisen i England.

Ovesen: Det havde været min Hensigt at gjøre en længere Række Bemærkninger til de foreslaaede Endringer, men paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til et Par enkelte. Jeg vil da begynde med at sige, at dersom jeg skulde stemme for de foreslaaede Endringer i det Hele taget, vilde jeg for min personlige Del meget hellere stemme for, at vi fik en Lov, der kun bestod af een Paragraf, der hed, at al Tilvirkning og al Udsørsel af Kunstsmør forbydes. Noget Forbud mod Udsørsel behøvedes jo saa ikke, thi naar der hverken tilvirkes eller indføres Noget her i Landet, kunde der jo ikke udføres Noget. Dersom jeg havde den Tro, at det var en saadan Velfærdsfag for det danske Landbrug og dertilgjennem ogsaa for det danske Land i det Hele, og jeg kunde overbevises om, at der derved opnaaedes nogensomhelst Fordel af Betydning, skulde jeg maasse kunne gaa med

til et saa enestaaende Skridt, som jeg ikke kjender noget Sidestykke til i vor Lovgivning. Men da jeg nu aldeles umulig kan overbevises i den Retning, forekommer det mig, at de foreslaaede Endringer ikke egne sig til at blive vedtagne og ophæves til Lov. Thi saavidt jeg har kunnet skjønne, foreligger der jo egentlig slet ikke det allerringeste Bevis for, at man i England har en Bæmmelse for det, der kaldes Kunstsmør eller Margarine. Tværtimod synes det mig, at der er aldeles klare Kjendsgjerninger for, at man i England i de sidste Aaringer i stigende Grad har kjøbt og spist Margarine. Dette gjælder altsaa det udenlandske Forbrug; men jeg synes dog ogsaa, at der maatte være et Hensyn at tage til det indenlandske Forbrug. Jeg kan ikke berolige mig med den Anskuelse, at hvad der mulig i større eller mindre Grad kommer Landbruget til Gode, derigjennem vil komme hele Befolkningen til Gode. Den Forestilling kan jeg ikke berolige mig med, da, saavidt jeg veed, omkring $\frac{2}{5}$ af Landets samtlige Befolkning ikke lever af Landbrug og altsaa ere henviste til at købe deres Smør, forsaavidt de bruge Smør til deres Livsfornödenheder. Det forekommer mig, at der ogsaa bør tages et rimeligt Hensyn til denne Del af Befolkningen, og dette rimelige Hensyn kan jeg ikke finde i de foreslaaede Endringer, idet det forekommer mig, at der derigjennem bliver lagt Hindringer i Veien for det frie Forbrug af en Vare, som, saavidt jeg veed, er ligesaa sund og ligesaa nærende som det egentlige saakaldte Natursmør. Det undrer mig forresten, at man ikke ved disse Undersøgelser paa Landbohøiskolen, som jeg ellers i høi Grad paastjønner, saavidt jeg veed, har foretaget nogensomhelst Undersøgelse af, hvorvidt Kunstsmørrets Næringsværdi kunde maale sig med Natursmørret. Thi det forekommer mig dog at have overordentlig stor Betydning, naar man skal indtage et afgjørende Ståde overfor den foreliggende Sag. Den Omhu, man ved Lovforslaget og de foreliggende Endringer vil vise for Køberne af Kunstsmør ved, at de saavidt muligt skulde fries for Bedrageri, forekommer mig i høieste Grad vidtgaaende, og jeg veed heller ikke, at vi have noget Sidestykke dertil i den danske Lovgivning overfor andre Varer. Der er vist Ingen af os — eller i alt Fald er der vist meget saa